

PRAWDA O CHRZCIE WODNYM

(Truth about Water Baptism)

WSTĘP

Każdy człowiek przychodzący do Jezusa będąc przyciągany przez Ducha Świętego, będzie chciał się ochrzcić. W rzeczywistości, aby otrzymał on pełne zbawienie musi być ochrzczony w Imię Pana Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów (Dz. 2:38). Jezus nakazał chrzest (Mt. 28:19), i powiedział: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania” (J. 14:15). Jednak przed chrztem każdy kandydat powinien szczerze się nawrócić i wierzyć z całego serca, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym (Dz. 2:38, 8:37). Sam czyn zanurzenia się w wodzie w Imię Jezusa Chrystusa sam w sobie nie przyniesie odpuszczenia grzechów. Nawrócenie i chrzest w Imię Jezusa są koniecznością. Grzesznikowi, który nie ma zamiaru odwrócenia się od swojego grzesznego stylu życia, chrzest na nic się nie przyda.

Grzesznik nie może poddać się do chrztu w Imię Jezusa Chrystusa udzielanego przez pastora, aż 'do czasu kiedy nawróci się całkowicie i uwierzy, że Bóg przebaczył mu wszystkie grzechy. Jednakże niepoddanie się do chrztu po wypełnieniu tych warunków. umieści go w nieposłuszeństwie do Ewangelii Jezusa Chrystusa i zahamuje rozwój duchowy.

CEL CHRZTU

Chrzest jest aktem posłuszeństwa do Boga przez osobę, która wierzy w Ewangelię Pana Jezusa Chrystusa. Posłuszeństwo jest konieczne w celu otrzymania odpuszczenia grzechów (Dz. 2:38). Jako prośba do Boga o dobre sumienie, chrzest zbawia nas przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa (I P 3:21). Chrzest jest przyobleczeniem Jezusa Chrystusa (Gal 3:27). Przez chrzest wierzący wyraża swoje oddzielenie się od starego, grzesznego stylu życia i utożsamia się z Jezusem, aby prowadzić nowe życie. Stary, grzeszny styl życia został istotnie pogrzebany z Chrystusem (Rz 6:4).

PRAWIDŁOWA METODA CHRZTU

Pokrapianie, polewanie i zanurzanie są metodami w jaki chrzest jest dzisiaj odprawiany, List do Efezjan 4:5 mówi: „Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest”. Tak więc my wierzymy, że istnieje tylko jedna prawidłowa metoda chrztu. Jest to metoda stosowana przez Jezusa i Jego uczniów. Dwa wiersze w Piśmie odślaniają nam tę metodę. „A gdy Jezus został ochrzczony,

natychmiast wyszedł z wody..." (Mt 3:16).

Dz. 8:38,39, w odniesieniu do chrztu etiopskiego dworzanina przez Filipa: „...Filip i dworzanin zeszli do wody i ochrzcił go. A kiedy wyszli z wody ...". Wyrażenie „Zeszli do wody”, „wyszli z wody”, „natychmiast wyszedł z wody”, dają nam do zrozumienia, że prawidłową metodą chrztu jest zanurzenie w wodzie. Pawiowe odniesienie do chrztu jako pogrzebania z Chrystusem (Rz 6:4) podtrzymuje to stanowisko. Studiowanie greckiego słowa „baptizo”, od którego słowo chrzest pochodzi, daje nam rozstrzygające świadectwo że prawidłową metodą chrztu jest zanurzenie w wodzie. Greckie słowo „baptizo” oznacza: zanurzać, zagłębić, pogrążyć.

BIBLIJNA FORMUŁA CHRZTU

Jezus rozkazał pozostałym jedenastu apostołom (Mt 28:19), aby udzielali chrztu. „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu...”. Mówił On do uczniów, których umysł były otworzone na zrozumienie Pisma (Li< 24:45). Jego słowa oczywiście ujęły ich. Byli oni świadkami Jego śmierci, pogrzebania i Jego zmartwychwstania. Wkrótce mieli być oni naocznymi świadkami Jego wniebowstąpienia. Wiedzieli oni, że posiadał On słowa życia wiecznego więc nie zapomnieliby Jego ostatniego rozkazu.

On polecił im przedtem, „Jeżeli Mnie miłujecie będziecie zachowywać moje przykazania” (J 14:15).

Wątpiący Tomasz. gdy zobaczył ślady gwoździ na Jego rękach i rany w Jego boku, już wcześniej otwarcie wyznał, „Pan mój i Bóg mój” (J 20:28). Uczniowie wiedzieli, że był On Bogiem objawionym w ciele, miłowali Go i napewno nie zawiedliby Go w wypełnianiu Jego przykazań.

W doniosłym dniu Zielonych Świąt, zapisanym w drugim rozdziale Dziejów Apostolskich, dowiadujemy się, że uczniowie po raz pierwszy wypełnili Jego rozkaz udzielając chrztu, Wszyscy uczniowie zostali napełnieni Duchem Świętym i mówili innymi językami tak jak im Duch pozwalał mówić (Dz 2:4), Piotr powstał wraz z jedenastoma i głosił on kazanie o Jezusie Chrystusie i to ukrzyżowanym. Żydzi i prozelici zebrani w Jerozolimie na dzień Zielonych Świąt zmienili swoje nastawienie z drwin do poważnych zapytań.

Poruszeni do głębi swoich serc po Piotrowym kazaniu rzekli do niego i pozostałych apostołów, „Co mamy czynić, mężowie bracia?”. Piotr posiadając autorytet otrzymany od Jezusa w postaci kluczy do Królestwa Niebieskiego (Mt 16:19), odpowiedział im: „Nawróćcie się i niech każdy z was się ochrzci w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego („Ducha Bożego, którego apostołowie otrzymali”).

Piotr posłużył się autorytetem otrzymanym od Boga. Pozostali apostołowie stojąc cicho zgadzali się z Piotrem. Ludzie przyjęli słowa Piotra: „Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali

ochrzczeni. I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz" (Dz 2:41).

Na pierwszy rzut oka można dostrzec pozorną sprzeczność z rozkazem wydanym przez Jezusa (Mt 28:19), odnośnie formuły chrztu (słów wypowiedzianych nad kandydatem podczas udzielania chrztu przez całkowite zanurzenie). Wiemy, że całe Pismo Święte od Boga jest natchnione (2 Tm 3:16) i dlatego też nie może być w nim sprzeczności musimy dokładniej zanalizować te dwa wiersze.

Czyniąc to, przekonamy się, że (Dz 2:38) nie zaprzeczają, lecz wypełniają (Mt 28:19).

Najpierw zauważymy co Pan Jezus rozkazał „... udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Rozkaz brzmi, aby chrzczyć w Imię (liczba pojedyncza) Ojca i Syna i Ducha Świętego. W odpowiedzi na to co powinno być uczynione Piotr powiedział „... ochrzczi się w imię Jezusa Chrystusa...”. Aby te dwa wiersze były w zgodzie i ponieważ oba wiersze są w Piśmie Świętym, muszą być w zgodzie, IMIĘ Ojca, Syna i Ducha Świętego musi być IMIENIEM JEZUSA CHRYSYSTUSA.

Pismo potwierdza to stwierdzenie „Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów...” (Mt 1:21). Mt 1:25 dodaje „... nadasz imię Jezus”. Syn, o którym jest mowa w Mt 28:19 poczęty w Marii za sprawą Ducha Świętego otrzymał imię Jezus. Ten sam Jezus powiedział: „Przyszedłem w imieniu Ojca mego...”, (J 5:43). Jezus odziedziczył imię Swojego Ojca tak samo jak ty i ja odziedziczyliśmy imię naszego ojca (Hbr 1:4).

Duch Święty przychodzi w tym samym imieniu tak jak Jezus powiedział w J. 14:26, „A Poczieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu...”. IMIĘ Ojca jest Jezus, IMIĘ Syna jest Jezus, IMIĘ Ducha Świętego jest JEZUS.

Słowo Boże znowu mówi prawdę, nie ma sprzeczności. Ojciec, Syn i Duch Święty to są tylko tytuły jednego Boga, którego imię jest JEZUS. Piotr i reszta apostołów wiedzieli to. Dlatego też Piotr dał tę formułę chrztu w dniu Pięćdziesiątnicy i wszyscy apostołowie stali z nim w zgodzie.

Tak więc w dniu Pięćdziesiątnicy trzy tysiące dusz ochrzcziło się w imię Jezusa Chrystusa. Imię, które Piotr zadeklarował w Dz. 4:12 było tylko jednym imieniem danym ludziom pod niebem, przez które moglibyśmy być zbawieni. Filip wzywał to samo imię podczas chrztu ludu Samaryjskiego w Dz. 8:12, „...byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Piotr kontynuował trzymając się tego samego wzoru w Dz. 10:48. Rozkazał on bowiem ochrzczyć w imię Jezusa Chrystusa tych z domostwa poganina Korneliusza, którzy otrzymali Ducha Świętego. Słowo „rozkazał” nabiera szczególnego znaczenia, biorąc pod uwagę to, że zostało wydane setnikowi z kohorty zwanej Italską. Dla niego, nieposłuszeństwo wydanemu rozkazowi oznaczało poważne konsekwencje.

W Dziejach Apostolskich 19:1-7, dowiadujemy się o dwunastu uczniach którym brakowało daru Ducha Świętego. Kiedy Paweł dowiedział się o tym, natychmiast zapytał ich jaki chrzest przyjęli. Ponieważ przyjęli oni tylko chrzest Janowy, Paweł objaśnił im, że Jan udzielał chrztu nawrócenia

przemawiając do ludu, aby uwierzyli w tego, który za nim przychodzi, to jest w Jezusa. Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. To opowiadanie biblijne przedstawia nam dwa ważne punkty odnośnie chrztu:

1. jeśli osoba nie otrzymała Ducha Świętego, to może dlatego, że nie była ochrzczona w imię Jezusa Chrystusa.
2. jeśli osoba wcześniej przyjęła chrzest, lecz nie w imię Jezusa, Paweł ochrzcił tę osobę powtórnie w imię Jezusa.

Paweł mocno wierzył w imię Pańskie. Imię to zostało mu objawione w niezapomnianym zdarzeniu, które zmieniło jego życie, podczas podróży do Damaszku. „Gdy zbliżał się już swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: Szawle, Szawle dlaczego mnie prześladujesz? Kto jesteś Panie? —powiedział. A On: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz...” (Dz 9:3-5). Paweł który prześladował chrześcijan, sam stał się chrześcijaninem. Mówi on o wzywaniu imienia Pańskiego podczas swojego chrztu w Dz. 22:16.

Biblia podaje więcej odniesień do chrztu odprawianego w imię Jezusa Chrystusa: „... chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa ...” (Rz. 6...3); „Lecz zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana Jezusa Chrystusa ...” (IKor. 6:11); J wszystko cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko [czyńcie] w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez niego” (Kol. 3:17).

Książki specjalistyczne podtrzymują fakt, że pierwotny kościół udzielał chrztu w imię Jezusa Chrystusa. „Oryginalna formuła podczas odprawiania chrztu brzmiała „w imię Pana Jezusa” lub „w imię Jezusa Chrystusa”. Chrzest w Trójcę był wprowadzony znacznie **później**.

Słownik Biblijny — autor Scribners, str. 241, tom 1, wczesny kościół zawsze odprawiał chrzest w imię Pana Jezusa, aż do czasu wywołania doktryna Trójcy, Encyklopedia Canneya, str 53. Doktryna Trójcy została oficjalnie zaadoptowana przez Kościół katolicki w 325 r. A.D., około 300-tu lat po narodzeniu się Kościoła.

WNIOSEK

Jezus dał rozkaz chrztu.

Uczniowie i pierwotny kościół byli posłuszni Jego rozkazowi a także przekazali ten rozkaz swoim następcom. Biblia Święta dana nam ręką Pańską także nakazuje chrzest. Tak więc odpowiedzialnością każdej osoby poszukującej pełnego zbawienia jest poddanie się ochrzczeniu, używając poprawnego sposobu, prawidłowej formuły przekazanej nam w Biblii.

Biblia nie zawiera żadnego zapisu udzielania chrztu w żaden inny sposób jak tylko poprzez całkowite zanurzenie w wodzie (sposób), w imię Jezusa Chrystusa (formuła). Dlatego więc stwierdzamy, że chrzest używający słów „w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” jest tylko

tradycją zapoczątkowaną przez ludzi. Rozkaz Jezusa przekazany w Mt 28:19 nie jest wypełniany poprzez używanie tytułów (Ojciec, Syn, Duch Święty) lecz jest tylko powtarzany.

Piotr i reszta apostołów byli posłuszni rozkazowi Jezusa w Dniu Pięćdziesiątnicy przekazując , że chrzest powinien być odprawiany w imię Jezusa Chrystusa.

Zbawienie dane jest tylko poprzez łaskę Bożą. Tylko dzięki łasce Bożej możemy się nawrócić i być ochrzczeni w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie naszych grzechów. Jest to dla nas zaszczytem i honorem, gdy jesteśmy pogrzebani z Chrystusem, jako prośbą do Boga o dobre sumienie. Poprzez nasze posłuszeństwo rozkazowi naszego Pana, w chrzcie w imię Jezusa Chrystusa, otrzymamy dar Ducha Świętego. Wszyscy nawróceni powinni poddać się ochrzczeniu, także jeśli już otrzymali Ducha Świętego (Dz 10:44-48). Bóg tak rozkazał.

Każdy prawdziwy wierzący uczyni wszystko aby wypełnić rozkazy Boże. Pokona wszystkie przeszkody.